

Nieuwsbrief Kilangala/Kantembo missiepost

nr. 2 - 2014

Foto: STB

Wat wordt hun toekomst?

Zeister Zendingen *genootschap*

Nieuwsbrief

Met deze nieuwsbrief die drie keer per jaar uitkomt, houden de Stichting Trijntje Beimers (STB) en het Zeister Zendingsgenootschap (ZZg) u op de hoogte van de ontwikkelingen in de missieposten Kilangala en Kantembo in Zuidwest-Tanzania. Blijft u het zendingswerk daar steunen? Onze banknummers staan achterop.

Websites

Op www.kilangala.nl en www.zzg.nl/ Kilangala vindt u informatie, nieuwsbrieven, foto's en film.

Presentatie

Een presentatie of filmavond bij uw kerk, school of vereniging over het levenswerk van Trijntje Beimers? Pytsje Kampen regelt het graag. Tel. (0514) 521 770.

Ambulance-actie mooi op weg!

De bezoekers van de benefietconcerten in april in Sint Annaparochie en Koudum hebben kunnen genieten van koorzang en djembé-geroffel dat tot in de verre omtrek te horen was. De opbrengst van die avonden was boven verwachting: € 2500! Nog steeds komt er geld binnen voor de ambulance en dat is mooi. De teller staat al op ruim € 12.000 en met de premie van Wilde Ganzen erbij schiet het al lekker op. Maar we zijn er nog niet. Als we de tweedehands ambulance ook willen voorzien van de nodige hulpmiddelen (een brancard bijvoorbeeld en een uitgebreide EHBO-koffer) moeten we nog even doorgaan. Elke gift brengt de auto dichterbij. Doe mee: NL12RABO 0136 444 598, Stg. Trijntje Beimers. Vermeld 'ambulance'.

Over boeren, bijen en bezoekers

In maart was er in Kilangala onder leiding van Edwin Post (een Nederlandse onderwijsdeskundige en consultant die in Tanzania woont en werkt) een bijeenkomst met afdelingsleiders en andere sleutelfiguren van Kilangala en Kantembo. Centraal thema was de toekomst: hoe kan de financiële onafhankelijkheid van de beide missieposten bevorderd worden.

Ontwikkeling van de landbouw is het belangrijkste speerpunt. Op Kantembo zijn inmiddels al drie trainingen gegeven aan boeren in de omgeving die via het model van Farming God's Way (Bijbels Boeren) hun land gaan ontwikkelen. Twee medewerkers hopen binnenkort een vervolgtraining te volgen. Hun plan om bijen te gaan houden wordt inmiddels op kleine schaal uitgevoerd met twee bijenkasten! Zowel Farming God's Way als bijenhouden zijn concrete en haalbare projecten, die motiverend werken naar alle deelnemers.

Foto: Maeschoot, Grafimedia

Foto: W. Brandma

Foto: Edwin Post

*Wij, de mensen van Tanganyika, willen een kaars aansteken
en die zetten op de top van de Kilimanjaro,
zodat het licht over onze grenzen zal schijnen,
om hoop te geven waar wanhoop was, liefde waar haat was,
en waardigheid waar voorheen alleen vernedering was.*

Deze woorden staan sinds de onafhankelijkheid van Tanzania in 1961 op een plaquette op de top van de Kilimanjaro. Stichting Trijntje Beimers en ZZg onderschrijven ze van harte.

Gelukkig zijn de mensen met een liefdevol en helpend hart, want zij zullen zelf liefde ontmoeten

In Kilangala gingen in maart twee bezoekers zelf actief aan de slag. Herman Hendricks, betrokken bij de bouw van de school, was blij verrast dat vrijwel alle kinderen (8 meisjes en 8 jongens) van de eerste lichter van de kleuterschool inmiddels op de middelbare school zitten. Heel gewoon voor onze begrippen, maar heel bijzonder in deze regio waar 75% van de kinderen de lagere school bezoekt en maar 20% de middelbare school! Als de missiepost zich echt wil ontwikkelen begint dat bij de basis: alle kinderen kans geven op basis- en middelbaar onderwijs. De uitbreiding van de Ineke Alberdaschool vervult daar een cruciale rol in en de lagere school in het dorp verderop profiteert mee omdat de klassen (nu 80 à 90 kinderen in één lokaal) daar kleiner worden.

Verpleegkundige Anneke Witteveen werkte voor de tweede keer een aantal weken mee in het hospitaaltje en was onder de indruk van de geboden gezondheidszorg binnen de beperkte mogelijkheden die men er heeft. Haar verhaal vindt u op pagina 7, dat van Herman op pagina 6.

Rivella-tafeltje

Elk jaar start ik op 1 april, als de fietspont naar Gaastmeer weer open gaat, met mijn koffie/thee/rivella-tafeltje aan de Koaidyk in It Heidenskip. De vlaggen van Fryslân en van Tanzania wapperen bij mijn tafeltje, dus het valt wel op. Er ligt een boekje in de broodtrommel waar de mensen in kunnen schrijven. Lieve bemoedigende woorden staan er in en je ziet dat niet iedereen uit Fryslân of Holland komt, maar ook uit Denemarken, Duitsland, Engeland en zelfs Amerika.

De Stichting Trijntje Beimers timmert zo lekker aan de weg. Wie zich te goed doet aan de koffie, thee of rivella, doet iets in de spaarpot en de opbrengst is voor Kilangala. Na overleg met het Kilangala-bestuur koop ik dan iets. Twee koeien bijvoorbeeld (zelf uitgezocht). Die kregen de namen Jenny (zo heet de vrouw van Moses) en Pytsje. Het jaar daarna kocht ik een stier. Hij moest er bij, wil je boer blijven!

Nadat er in de Leeuwarder krant een stukje stond over het tafeltje en dat ik met het spaargeld twee koeien had gekocht, boden de school van Elahûzen en de Wumkeschool uit Sneek aan om ook voor een koe te sparen.

Ik ben naar die scholen geweest en heb de kinderen met foto's uitgelegd wat een missiepost is, dat de melk van die koeien naar het kindertehuis gaat en dat de moeders er pap van maken. Ik vertelde hoe netjes die kindjes de pap opdronken uit een beker en dat er geen druppeltje gemorst werd. Ze slurpten wel wat als de beker bijna leeg was, maar dat kwam omdat de laatste druppel niet verloren moest gaan! De kinderen op de Wumkeschool willen hun koe 'Wumke' noemen. Van Elahûzen hoor ik nog welke naam er als tweede bij moet. Veel kinderen op die school komen van een boerderij, dat voel je bij de vragen die ze stellen. Er was zelfs een jongetje

Foto: STB

dat zei: "U mag wel een kalfje van ons meenemen." Dat zegt toch wel alles!!

En wist u dat als er een koekalfje geboren wordt op de missiepost er vier dagen bloemenhoedjes gedragen worden?

*Hartelijke groet van
Pytsje Kampen, STB*

Foto: Zlg

Een mailtje van Moses Siame, de manager van Kilangala

Groeten uit Tanzania van de Kilangala Missie. Wij hopen dat het goed met u gaat. Met ons gaat het goed. Met deze e-mail wil ik u bedanken voor alle steun. Het helpt ons werk echt!

De albino-tweeling is flink gegroeid. Van 6-8 kilo bij aankomst tot 10-11 kilo nu. God is goed. Herinnert u zich dat in het begin de mensen deze baby's niet durfden aanraken? Nu zitten ze gewoon tussen de andere kinderen in, zoals u op de foto ziet.

Dank u voor het ziekenhuis. Er gaan nu minder zwangere vrouwen dood, hoewel het voor sommigen nog steeds moeilijk is om ons ziekenhuis te bereiken. We doen wat we kunnen met ons lokale transport, maar de nood is soms hoog. Met de huidige auto, die we voor alles gebruiken, hebben we een probleem: de banden zijn vrijwel versleten. We zijn aan het zoeken naar een organisatie die het ziekenhuis kan helpen aan medicijnen en spullen.

Dank u voor de schoolgebouwen. Nu kunnen de kinderen hier leren.

Wat betreft de landbouw, we oogsten nu de bonen en in juli/augustus de maïs. De koeien zijn in goede conditie. Acht nieuwe kalfjes zijn geboren in april en mei.

*God zegene u allen,
Moses Siame*

Foto: Zlg

Momenten van ontroering

Herman Hendricks, coördinator van ProTanz (de stichting die samen met het ZZg de bouw van de school in Kilangala financiert) schrijft over zijn recente bezoek:

"Bij aankomst, tegen de avond, zie ik Kilangala al in de verte tegen de berg oplichten. Dan opeens, op het kruispunt van Kipande naar Kilangala, staat daar de grote officiële wegwijzer naar de Ineke Alberda Shule ya Msingi -ik zie hem voor het eerst-. De school bestaat! Dan op de missie aangekomen is er het nieuwe dubbele schoollokaal, bijna klaar, gebouwd in de lijn van de kleuterschool en het kantoor. Nou, dat gaat er goed uitzien. Dat mag er wezen! Ook het tweede schoolmeesterhuis is zo goed als af.

In januari was het acht jaar geleden dat Ineke met de allereerste kleuterklas begonnen is (2006). De lagere school duurt zeven jaar. Dat betekent dat nu in 2014 de eerste kinderen het basisonderwijs voltooid kunnen hebben. Wat zou er van hen

geworden zijn? Volgens Christoffer, toen de hulp van Ineke, nu het hoofd van de kleuterschool, zijn alle kinderen naar de middelbare school gegaan.

Christoffer en ik gingen kijken op die school, drie kilometer verderop. Alle leerlingen van de Ineke Alberda-school mochten uit de les komen. Het waren er 14! Twee meisjes bleken in Sumbawanga op school te zitten. Totaal dus 16, waarvan de helft meisjes! Dat betekent dat vrijwel alle kinderen uit die allereerste klas naar het middelbare onderwijs zijn gegaan. Een hele hoge score. Prachtig! Het betekent ook dat in die acht jaar het belang van goed onderwijs wordt ingezien door de plaatselijke bevolking. In 2006 was daar veel minder aandacht voor. Nu geven mensen hun laatste cent uit om hun kinderen naar school te kunnen laten gaan. En niet alleen voor jongens,

ook voor meisjes. In betrekkelijk korte tijd een hele omslag in denken. Mooi om mee te maken."

Habari!

Onlangs ben ik, Anneke Witteveen, ruim een maand op de Kilangala Mission geweest. Ik ben verpleegkundige en daarom spreek mij het KHC (Kilangala Health Center, het 'ziekenhuis') erg aan. Ik ben vooral in het KHC geweest en heb het team kunnen ondersteunen en voorlichten op medisch gebied. Momenteel bestaat het team uit 1 arts, 2 laboranten, 10 verpleegkundigen en 4 leerling-verpleegkundigen. In vergelijking met toen ik er drie jaar geleden was, is de zorgvraag en het aantal patiënten fors toegenomen. Dagelijks komen er patiënten vanuit de wijde omtrek naar het KHC voor een consult aan de arts, zwangerschapscontrole, bevallingen, Hiv-preventie en/of het consultatiebureau. Daarnaast zijn er bedden beschikbaar

voor patiënten die moeten worden opgenomen voor behandeling.

Evenals in Nederland is het hollen of stilstaan en naar mijn inzien heeft dat grotendeels te maken met de seizoenen. In het regenseizoen zijn er veel malariapatiënten bij het KHC.

Naast alle dagelijkse activiteiten en zorgvragen wordt er momenteel veel geïnvesteerd in geboortebeperving. Jonge moeders, zwangere vrouwen en partners krijgen advies, voorlichting en instructie over familieplanning. Een heel vooruitstrevend en haalbaar doel voor het KHC! Ondanks dat er nog geen elektriciteit in het KHC is kan er wel behoorlijk goede en hoogwaardige zorg geleverd worden.

Anneke Witteveen

Uw gift

Voor het in stand houden van het werk op de missieposten Kilangala en Kantembo is financiële steun uit Nederland voorlopig nog onontbeerlijk. Helpt u ons om het werk dat Trijntje Beimers begon voort te zetten?

Uw gift is welkom op banknummer NL74 RABO 03752.16.936, t.n.v. ZZg te Zeist. Vermeld bij een eigen overschrijving 'Kilangala/Kantembo'.

U kunt ook het banknummer van de Stichting Trijntje Beimers gebruiken: NL09 INGB 00005.90.200 te St. Annaparochie.

Zowel STB als ZZg zijn erkend als Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI). Dit betekent dat u als particulier of bedrijf uw gift kunt aftrekken van de belastingen, binnen de daarvoor geldende regels. Schenkingen en erfenissen aan een ANBI zijn vrij van schenkings- of successierecht.

Contact

Voor Stg. Trijntje Beimers

Mw. Pytsje Kampen
Koaidyk 6
8724 LJ It Heidenskip
tel. (0514) 521 770
pytsjek@gmail.com

Voor het ZZg

Mw. Dinie Donze
Zusterplein 20
3703 CB Zeist
tel. (030) 692 71 82
d.donze@zgz.nl

Colofon: ZZg - Zusterplein 20, 3703 CB Zeist - tel. (030) 6927180 - info@zgz.nl www.zgz.nl
Redactie: Jeannet Kelholt. Vormgeving: Manschot Grafimedia, Zeist

Ja, ik wil ook graag de Nieuwsbrief ontvangen

Naam _____ dhr. /mw. /fam.

Adres _____

Postcode & woonplaats _____

E-mailadres _____

Stuurt u mij de nieuwsbrief per post/e-mail* (* omcirkel uw keuze)

U kunt de bon opsturen naar: ZZg, Zusterplein 20, 3703 CB Zeist
of mail bovenstaande gegevens naar info@zgz.nl